

ProjehCenter

w w w . P r o j e h C e n t e r . i r

Instagram | @projehcenter

Telegram | @projehcenter_ir

۶۰۰

۱

فهرست مطالب

صفحه	موضوع
۱	انواع دیودهای قدرت
۱	دیودهای همه منظوره
۲	دیودهای بازیابی سریع
۲	دیودهای شاتکی
۳	اثرات زمان بازیابی معکوس و مستقیم
۴	انواع تریستورها
۵	تریستورهای کنترل فاز
۶	تریستورهای کلیدزنی سریع
۶	تریستورهای خاموش شونده با گیت
۷	مزایای GTO نسبت به SCR به این شرح است :
۸	تریستورهای دو جهته یا تریاک
۹	تریستورهای هدایت معکوس
۱۰	ترانزیستورهای پیوند دو قطبی
۱۱	MOSFET های قدرت
۱۱	محافظت از وسایل و مدارها
۱۱	مقدمه
۱۲	خنک سازی و گرمگیرها
۱۵	حافظت ولتاژ با دیودهای سلنیوم و مقاومتهای متغیر اکسید فلزی
۱۶	حافظت جریان
۱۷	استفاده از فیوز

انواع دیودهای قدرت

در حالت ایده آل دیود نباید هیچ زمانی بازیابی معکوسی داشته باشد که هزینه ساخت دیود را افزایش می دهد . در بسیاری از کاربردهای اثرات زمان بازیابی معکوس چندان اهمیت ندارند و می توان از دیودهای ارزان استفاده کرد . بسته به مشخصه های بازیابی و روش های ساخت ، دیودهای قدرت را به سه گروه می توان تقسیم کرد . مشخصه ها و محدودیت های عملی هر گروه کاربرد شان را مشخص می کند .

۱- دیودهای استاندارد یا همه منظوره

۲- دیودهای بازیابی سریع

۳- دیودهای شاتکی

دیودهای همه منظوره

دیودهای یکسو کننده همه منظوره زمان بازیابی معکوس نسبتاً زیادی دارند که در حدود $5\text{ }\mu\text{s}$ است و در کاربردهای سرعت پایین بکار می روند که زمان بازیابی چندان اهمیتی ندارد (برای مثال در یکسو کننده ها و مبدل های دیودی در کاربردهای فرکانس رودی کم تا 1 KHz و مبدل های کمotaسیون خط) . محدوده جریان این دیودها از کمتر از یک آمپر تا چند هزار آمپر و محدوده ولتاژ 5 V تا حدود 5 kV می باشد . این دیودها معمولاً به روش دیفیوژن ساخته می شوند . با این وجود یکسو کننده های آلیاژی که در منابع تغذیه دستگاه های جوشکاری بکار می روند از لحاظ هزینه به صرفه تر هستند و محدوده کاری آنها تا 300 A و 1000 V می رسد .

دیودهای بازیابی سریع

دیودهای بازیابی سریع زمان بازیابی کوچکی (به طور معمول کمتر از $5\text{ }\mu\text{s}$) دارند . این دیودها در مدارهای مبدل dc,dc,dc به ac که سرعت بازیابی اغلب اهمیت بحرانی ای دارد بکار می روند . محدوده جریانی کارکرد این دیودها از کمتر از یک آمپر تا چند صد آمپر و محدوده ولتاژشان از 50 V تا حدود 3kV است .

برای محدوده ولتاژ بالای 400V ، دیودهای بازیابی سریع عموماً به روش دیفیوژن ساخته می شوند و زمان بازیابی بوسیله دیفیوژن طلا یا پلاتین کنترل می شود . برای محدوده ولتاژ کمتر از 400V دیودهای اپی تکسال سرعت کلید زنی بیشتری نسبت به دیودهای دیفیوژنی دارند . دیودهای اپی تکسال پهنهای بیس کمی دارند که باعث می شود زمان بازیابی کوچکی در حدود 50ns داشته باشند .

دیودهای شاتکی

مشکل ذخیره بار در پیوند $p-n$ در دیودهای شاتکی حذف (یا حداقل) شده است . این کار از طریق ایجاد یک سد پتانسیل که میان یک فلز و یک نیمه هادی متصل می شود ، انجام می پذیرد . یک لایه فلزی روی یک لایه اپی تکسیال باریک از سیلیکون نوع n قرار داده می شوند . سد پتانسیل رفتار یک پیوند $p-n$ را شبیه سازی می کند . عمل یکسو کنندگی فقط به حاملهای اکثریت بستگی دارد و در نتیجه حاملهای اقلیت

اضافی ای برای ترکیب شدن وجود ندارند . اثر بازیابی منحصراً به خاطر ظرفیت خازنی خودپیوند نیمه هادی است .

بار الکتریکی بازیابی یافته در یک شاتکی خیلی کمتر از یک دیود پیوند p-n معادل است . از انجایی که این بار ناشی از ظرفیت خازنی پیوند است تا حد زیادی مستقل از di/dt معکوس می باشد . دیودهای شاتکی افت ولتاژ مستقیم نسبتاً کوچکی دارند . جریان نشستی دیودهای شاتکی بیشتر از دیودهای پیوند p-n است . یک دیود شاتکی با ولتاژ هدایت نسبتاً کم ، جریان نشستی نسبتاً زیادی دارد و برعکس . در نتیجه حداکثر ولتاژ مجاز آن معمولاً به 100v محدود می شود . محدوده جریان کاری دیودهای شاتکی از 1 تا 300A می باشد . دیودهای شاتکی برای بکار گیری در منابع تغذیه dc با ولتاژ کم و جریان بالا ایده آل هستند . اگر چه به منظور بالا بردن بازده ، این دیودها در منابع تغذیه با جریان کم نیز استفاده می شوند .

اثرات زمان بازیابی معکوس و مستقیم

اهمیت این پارامترها را می توان از روی شکل توضیح داد . اگر کلید SW در لحظه $t=0$ بسته شود و به حد کافی بسته باقی بماند ، یک جریان حالت پایدار باز خواهد گذشت و دیود هرز گرد Dm جریان خواهد یافت . حالا اگر کلید دوباره در $t=t1$ بسته شود دیود Dm مثل یک اتصال کوتاه عمل می کند . سرعت افزایش جریان مستقیم کلید (و دیود $D1$) و سرعت کاهش جریان مستقیم دیود Dm خیلی زیاد خواهد بود و به بی نهایت میل می کند . پیک جریان معکوس دیود Dm می تواند خیلی زیاد باشد و دیود های $D1$ و Dm ممکن است آسیب ببینند .

این مشکل را اغلب می‌توان با اتصال یک سلف L_S محدود کننده di/dt حل کرد.

دیودهای واقعی به زمان معینی برای روشن شدن نیاز دارند تا اینکه تمامی سطح پیوند رسانا شود و di/dt باید کم نگه داشته شود تا محدودیت زمان روشن شدن رعایت شود. این زمان گاهی اوقات با نام زمان باز یابی مستقیم t_f نیز ذکر می‌شود.

أنواع تريستورها

تريستورها تقریباً تنها به روش تزریق ساخته می‌شوند. جریان آند برای انتشار از نزدیکی گیت به تمام سطح پیوند (هنگامی که سیگنال جهت روشن کردن تريستور اعمال می‌شود) به زمان معینی نیاز دارد.

سازندگان برای کنترل di/dt ، زمان روشن شدن و زمان خاموش شدن، از ساختارهای متفاوتی برای گیت استفاده می‌کنند. تريستورها بسته به ساختار فیزیکی و محوله روشن و خاموش شدن، به ۹ دسته زیر تقسیم می‌شوند:

۱- تريستورهای کنترل فاز (SCR)

۲- تريستورهای کلید زنی سریع (SCR)

۳- تريستورهای خاموش شونده با گیت (GTO)

۴- تريستورهای سه قطبی دو جهته (TRIAC)

۵- تريستورهای هدایت معکوس (RCT)

تریستورهای کنترل فاز

این نوع تریستورها عموما در فرکانس خط کار می کنند و بوسیله کمotaسیون طبیعی خاموش می شوند . زمان خاموش شدن tq ، در محدوده 50 u s تا 100 می باشد . این تریستور بیشتر برای کلید زنی در سرعتهای کم مناسب است . نام دیگر این تریستورها تریستور مبدا می باشد . از آنجا که اصولا تریستوریک وسیله کنترل شده از جنس سیلیکون است ، این دسته از تریستورها با نام یکسو کننده های کنترل شده سیلیکونی نیز شناخته می شوند .

ولتاژ حالت روشن VT غالباً بین 1.15V (برای ترانسفورماتورهای 600V) تا 1.25V (برای ترانسفورماتورهای 4000V) تغییر می کند و برای یک تریستور 125V و 5500A و 1200V ، معمولاً در حدود 500A است . تریستورهای جدید از یک تقویت کننده گیت استفاده می کنند . به گجونهای که سیگنال ابتدا به گیت یک تریستور کمکی TA اعمال می شود و خروجی تقویت شده TA به گیت تریستور اصلی TM اعمال می گردد . استفاده از تقویت کننده گیت مشخصه های دینامیکی خوبی را به ما می دهد ، تنها مشخصات دینامیکی تریستور را تا حدودی بهبود بخشیده و با کم کردن یا به حداقل رساندن اندازه سلفه محدود کننده di/dt و مدارهای حفاظتی dv/dt باعث ساده شدن طراحی می شود .

تریستورهای کلیدزنی سریع

کاربرد این دسته از تریستورها در کلید زنی با سرعت بالا و همراه با کمotaسیون اجباری است . زمان خاموش شدن این تریستورها کم و بسته به محدوده ولتاژ $5 \mu s$ است . افت ولتاژ مستقیم تریستور در حالت روشن ، تقریباً تابع معکوسی از زمان خاموش شدن tq می باشد . این تریستورها را تحت عنوان تریستور اینورتر نیز می شناسند .

این تریستورها دارای dv/dt بالا در حد $1000V/\mu s$ و di/dt بالا در حد $1000A/V$ هستند . قطع سریع di/dt بالا عمل بسیار مهمی در کاهش اندازه و وزن مدار کمotaسیون و / یا اجزای مدار راکتیو هستن . ولتاژ حالت روشن یک تریستور 2200A,1800V حدود 1.7V است . تریستورهای اینورتری با قابلیت سد کنندگی معکوس خیلی محدود در حد 10V و زمان قطع بسیار سریع بین 3 تا 5 μs با نام تریستورهای نا متقارن شناخته می شوند .

تریستورهای خاموش شونده با گیت

هر تریستور خاموش شونده با گیت نظیر یک SCR می توان با اعمال یک سیگنال مثبت به گیت روشن شود . به علاوه با اعمال سیگنال منفی به گیت ، می توانیم آن را خاموش کنیم . GTO یک عنصر ثبیت کننده است و می تواند با مقادیر جریان و ولتاژ نامی مشابه SCR ها ساخته می شد . GTO با اعمال یک پالس کوچک مثبت به گیت روشن و با اعمال یک پالس منفی کوچک به گیت خاموش می شود .

مزایای GTO نسبت به SCR به این شرح است :

- ۱- حذف اجزای کمotaسیون د رکمotaسیون اجباری که حجم ، وزن و قیمت آنها را کاهش می دهد .
- ۲- کاهش نویز الکترومغناطیسی و نویز صوتی به دلیل حذف چکهای کمotaسیون .
- ۳- قطع سریع تر ، که کلید زنی در فرکانسهای بالا را امکان پذیر می سازد .
- ۴- بهبود بازده مبدلها .

در کاربردهای توان پایین GTO ها نسبت به ترانزیستورهای دو قطبی دارای مزیت زیر هستند .

- ۱- توانایی تحمل ولتاژهای سد کنندگی بالاتر .
- ۲- نسبت بالای جریان پیک قابل کنترل به جریان متوسط .
- ۳- نسبت بالای جریان خیزش پیک به جریان متوسط .
- ۴- بهره حالت روشن بالا
- ۵- سیگنال پالس گیت کوتاه . در شرایط خیزش ، GTO به دلیل عمل نورزاگی ، بیشتر با اشباع می رود . در حالی که در ترانزیستورهای دو قطبی و در چنین شرایطی ، ترانزیستور سعی دارد از اشباع خارج شود .

GTO هنگام خاموش شدن بهره کمی دارد که معمولاً در حدود ۶ است و برای خاموش شدن به یک پالس جریانی منفی نسبتاً بزرگ نیاز دارد. GTO نسبت به SCR دارای ولتاژ حالت روشن بالاتری است . به عنوان مثال ولتاژ حالت روشن یک

GTO با مقادیر نامی 550A,1200V برابر 3.4 V می باشد . یک GTO با مقادیر

نامی 160A.200V از نوع 160PFT

جريان پیک حالت روشن قابل کنترل ITGQ ماکزیمم جريان حالت روشن است که

می تواند با کنترل گیت خاموش شود . ولتاژ حالت خاموش بلافاصله پس از خاموش

شدن دوباره اعمال می شود و dv/dt دوباره اعمال شده تنها خازن مدار پیشگیری

محدود می شود . وقتی GTO خاموش می شود ، جريان بار IL که منحرف شده و

خازن مدار محافظ را شارژ می کند ، مقدار dv/dt دوباره اعمال گشته را تعیین می

کند.

که در آن خازن مدار محافظ می باشد .

تریستورهای دو جهته یا تریاک

تریاک وسیله ای است که می تواند در هر دو جهت هدایت کند و غالباً در کنترل فاز

استفاده می شود . هر تریاک را می توان به صورت اتصال موازی – معکوس دو

SCR که دارای گیت مشترک هستند ، در نظر گرفت .

از آنجا که تریاک یک وسیله دو جهته است پایه های آن نامی تحت عنوان کاتد یا آند

ندارند . اگر ترمینال MT2 نسبت به ترمینال MT1 مثبت باشد ، می توان با اعمال

سیگنال مثبت به گیت بین پایه های G و ترمینال MT1 تریاک را روشن نمود .

برای روشن کردن تریاک نیاز نیست که دو سیگنال مثبت و منفی برای گیت داشته

باشیم و وجود سیگنال مثبت یا منفی کفايت می کند . در عمل حساسیت تریاک از

ربعی به ربع دیگر تغییر می کند و به طور طبیعی در ربع III+ یا در ربع I+ فعالیت می کند.

تریستورهای هدایت معکوس

در بسیاری از مدارهای چاپر و اینورتر یک دیود به صورت موازی معکوس به یک تریستور متصل می شود تا نیاز خاموشی مدار کمتواسیون را بهبود بخشیده و امکان برقراری جریان معکوس ناشی از بار سلفی را فراهم کند . دیود ، سطح ولتاژ ممانعت کننده معکوس تریستور را به یک تا دو ولت زیر مقدار حالت پایدار می آورد . گرچه در شرایط گذار ممکن است ولتاژ معکوس به خاطر ولتاژ القا شده در اندوکتانس پراکنده‌گی مدار در قطعه به 30V برسد.

RCT قطعه‌ای است که مشخصه‌های عنصر را با نیاز مار تطبیق می دهد و می توان RTC مشابه یک تریستور با یک دیود موازی معکوس در داخل آن در نظر گرفت . تریستور نامتقارن نیز نامیده می شود . ولتاژ ممانعت کننده مستقیم بین 400 تا 2000V تغییر کرده و جریان می تواند تا 500 A افزارش یابد . مقدار ولتاژ ممانعت کننده معکوس معمولاً بین ۳۰ تا ۴۰ ولت است . از انجایی که نسبت جریان مستقیم گذرانده از تریستور به جریان معکوس دیود برای یک قطعه مقدار ثابتی است ، کاربردهای آنها به طراحی مدارهای خاص محدود می شود .

ترانزیستورهای پیوند دو قطبی

یک ترانزیستور دو قطبی از افزودن یک ناحیه P یا N ثانوی به یک دیود پیوند P-n به وجود می آید . یا در ناحیه n و یک ناحیه P دو پیوند تشکیل می گردد و حاصل به عنوان یک ترانزیسسور npn شناخته می شود . با دو ناحیه p و یک ناحیه n ترانزیستور pnp شناخته به وجود می آید . سه ترمینال موجود کلکتور ،امیتر و بیس نامیده می شوند . یک ترانزیستور دو قطبی دو پیوند به نامهای پیوند کلکتور – بیس و پیوند بیس – امیتر دارد .

MOSFET های قدرت

ترانزیستور پیوند دو قطبی عنصری کنترل شونده با جریان است و برای داشتن جریان در گلکتور به جریان نیاز دارد . چون جریان گلکتور وابسته به جریان ورودی می باشد ، بهره جریان به دمای پیوند بستگی زیادی دارد .

MOSFET قدرت یک عنصر کنترل شونده با ولتاژ است و تنها به جریان ورودی کمی نیاز دارد . سرعت کلید زنی بسیار بالاست و زمانهای کلید زنی در حد نانو ثانیه می باشند . MOSFET های قدرت کاربردهای بسیاری در مبدل‌های توان پایین و فرکانس بالا یافته اند . MOSFET ها از لحاظ تخلیه الکترو استاتیک دارای مشکلاتی هستند و کار کردن با آنها مستلزم مراقبتهای ویژه است . به علاوه محافظت آنها تحت شرایط خطای اتصال کوتا به نسبت مشکل است .

محافظت از وسایل و مدارها

مقدمه

به خاطر پروسه بازربیابی معکوس عناصر قدرت و عمل کلید زنی هنگام وجود اندوکتانس در مدار ، ولتاژهای گذرا در مدارهای مبدل رخ می دهند . حتی در مدارهایی که به دقت طراحی شده اند ، ممکن است شرایط خطای اتصال کوتاه وجود داشته باشد که منجر به عبور جریان خیلی زیاد از قطعات میگردد . گرمای تولیدی ناشی از تلفات در یک عنصر نیمه هادی باید به طور موثر و کار آمدی از بین رود تاقطعه در داخل محدوده گرمایی خود کار کند . کارکرد مطمئن یک مبدل نیازمند آن است که همواره با فراهم کردن محافظت در برابر ولتاژ زیاد ، جریان زیاد و گرمای زیاد

خاطر جمع باشیم که شرایط مدار هیچگاه از مقدارهای مجاز فراتر نمی روند . در عمل عناصر قدرت در برابر ۱) گرمای زیاد به وسیله گرمگیرها ۲) $\frac{dv}{dt}, \frac{di}{dt}$ زیاد به وسیله مدارهای استابر ۳) سیگنالهای گذراي بازيابي معکوس ، ۴) سیگنالهای گذراي سمت منبع و بار و ۵) وضعیت خطا ناشی از فیوزها ، محافظت می شوند.

خنک سازی و گرمگیرها

به خاطر تلفات وضعیت روشن و کلید زنی ، در قطعات قدرت گرما تولید می شود . این گرما باید از قطعه به یک واسطه خنک کننده منتقل شود تا دمای پیوند در داخل محدوده تعیین شده باقی بماند . اگر چه این انتقال گرما می تواند از روشهای هدایت ، همرفت یا تشیع انجام گیرد ، اما معمولاً خنک سازی به روش همرفت طبیعی و یا مصنوعی هوا در کاربردهای صنعتی بیشتر مورد استفاده قرار کی گرد .

گرما باید از قطعه به بدنه و از آن به گرمگیر منتقل شود . با این فرض که PA توان متوسط تلف شده درون قطعه باشد ، مدار معادل الکتریکی انتقال گرمای یک قطعه که روی یک گرما گیر وصل شده است دمای پیوند T_j برای یک قطعه با رابطه زیر مشخص می شود .

که در آن

$$R_{JC} = \frac{C}{W} = \text{ مقاومت حرارتی از پیوند تابدنی ، بر حسب } C/W$$

$$R_{CS} = \frac{C}{W} = \text{ مقاومت حرارتی از بدنه تا گرمگیر ، بر حسب } C/W$$

$$R_{SA} = \frac{C}{W} = \text{ مقاومت حرارتی از گرمگیر تا محیط ، بر حسب زاص } C/W$$

$$T_A = \text{ دمای محیط بر حسب } C/W$$

RCS و RJC عموماً توسط سازندگان قطعات قدر مشخص می شود. اگر توان اتلاقی عنصر PA مشخص باشد ، می توان مقاوم حرارتی مورد نیاز گرمگیر را برای دمای محیط TA مشخص ، تعیین کرد . قدم بعدی عبارت است از انتخاب نوع و سایز گرمگیر به نحوی که مقاومت حرارتی لازم را برأورد کند .

انواع گوناگون از گرمگیرهای آلومینومی به صورت تجاری تولید می شود که برای افزایش قابلیت انتقال حرارت از فن های خنک کننده استفاده می کنند .

مشخصه های مقاومت حرارتی یک گرمگیر نوعی با خنک سازی اجباری و طبیعی در که در آن تلاف توان بر حسب افزایش دمای گرمگیر برای خنک سازی طبیعی ترسیم شده است . در خنک سازی اجباری مقاومت حرارتی کاهش قابل ملاحظه ای نمی یابد .

برای به حداقل رساندن مقاومت حرارتی بین بدنه قطعه و گرمگیر سطح تماس بین قطعه و گرمگیر از اهمیت زیادی برخوردار است . این دو سطح باید تا حد ممکن تخت ، هموار و عاری از هر گونه آلودگی ، خوردگی و اکسید های سطحی باشند . اغلب برای بهبود قابلیت انتقال حرارت و به حداقل رساندن خوردگی و اکسید شدن از گریسهای سیلیکون استفاده می شود .

قطعه باید به گونه ای مناسب روی گرمگیر نصب شود تا فشار کافی روی سطوح همچوار اعمال شود . معمولاً طریق صحیح نصب توسط سازندگان قطعه توصیه می شود . در مورد قطعاتی که با پیچ به صورت عمودی نصب می گردند ، اعمال گشتاور نصب اضافی ممکن است باعث ایجاد آسیب دیدگی مکانیکی به تراشه سیلیکون

گردد . همچنین پیچ و مهره را نباید گریسکاری یا روغنکاری کرد ، زیرا روغنکاری باعث افزایش فشار پیچ می شود.

برای خنک سازی می توان از لوله های حرارتی که تا قسمتی از یک مایع با فشار بخار پایین پر شده اند استفاده کرد . قطعه را در یک سمت لوله و مکانیسم فشرده سازی (یا گرمگیر) را مطابق شکل در سمت مقابل آن نصب می کنند . حرارت قطعه باعث تبخیر مایع درون لوله می شود و این بخار به انتهای خنک کننده رفته و تبدیل به مایع شده و به منبع گرما باز می گردد . در این روش ممکن است قطعه از گرما گیر فاصله داشته باشد .

در کاربردهای توان بالا ، اکثرًا برای خنک سازی از مایعات – عموماً آب یا روغن – استفاده می شود . استفاده از آب کار آمدتر است و تقریباً برابر موثر از خنک سازی به وسیله روغن است . البته استفاده از آب قطر برای جلوگیری از خوردگی و ضد یخ برای جلوگیری از منجمد شدن آن ضروری است . روغن اشتعال پذیر است .

استفاده از روغن برای خنک سازی که به کاربردهای خاصی محدود می شود، باعث عایق بندی مناسب شده و مشکل مربوط به منجمد شدن و خوردگی را بر طرف می سازد . لوله های حرارتی و گرمگیرهای خنک شونده با مایع به طور تجاری تولید و عرضه می شوند .

حفظه ولتاژ با دیودهای سلنیوم و مقاومتهای متغیر اکسید فلزی

برای حفظه در برابر ولتاژهای اضافی گذرا می توان از دیودهای سلنیوم استفاده کرد .
این دیود دارای ولتاژ مستقیم پایین می باشد ، اما ولتاژ شکست معکوس آن دقیقاً
تعریف شده است .

معمولًاً نقطه کار پیش از ناحیه زانو در منحنی مشخصه واقع می شود و جریان خیلی
کمی از مدار عبور می کشد . گرچه ، هنگامی که ولتاژ گذرا بالا پیش می آیسد ، نقطه
کار از زانوی منحنی عبور کرده و جریان معکوس عبور کننده از دیود سلنیوم به طور
ناگهانی افزایش می یابد و در نتیجه ولتاژ گذرا به مقدار دو برابر مقدار نرمال خود
محدود می شود .

یک دیود سلنیوم (بازدارنده) باید قادر باشد بدون افزایش بی رویه دمای خود ، انرژی
اضافی را تلف کند . هر سلول دیود سلنیوم عموماً دارای ولتاژ موثر نامی $25V$ و ولتاژ
برش $72V$ است . برای حفظه مدار dc باید مدار جلوگیری کننده را مطابق شکل الف
قطبی کرد . در مدارهای ac شبیه شکل ب بازدارنده ها غیر قطبی هستند به طوریکه
می توان در هر دو جهت ولتاژهای گذرا را محدود کنند . برای مدارهای سه فاز می
توان از بازدارنده های قطبی با اتصال ستاره مطابق شکل ج استفاده کرد .

اگر بخواهیم یک مدار dc ولتی را با سلولهای سلنیوم 25 ولتی حفظه کنیم ،
انگاه به $10 \times 72 = 240/25$ سلسول نیاز خواهد بود و ولتاژ برش نهایی برابر
 720 ولت خواهد بود . برای حفظه یکمدار ac تکفار $208V, 60Hz$ با سلولهای
 $25V$ سلنیوم به $9 \times 208/25$ سلسول در هر جهت نیاز می باشد و مقدار کلی

$2*9=18$ سلول برای بازدارنده غیر قطبی لازم می باشد . دیودهای سلنیوم به دلیل داشتن خازن داخلی کوچک ، قادر به محدود کردن di/dt به اندازه مدارهای اسنابر RC نمی باشند .

گرچه ، این دیودها ولتاژهای گذرا را به دامنه دقیقاً معینی محدود می کنند . در مورد مسئله حفاظت یک عنصر ، مدارهای RC نسبت به دیودهای سلنیوم از قابلیت اطمینان بیشتری برخوردار هستند .

وریستورها قطعاتی آمپدانس متغیر غیر خطی هستند که از ذرات اکسید فلزی که توسط یک قشر اکسید یا عایق جدا شده اند ، تشکیل می شوند . با افزایش ولتاژ اعمالی این قشر ، هادی می گردد و جریان افزایش می یابد . جریان به صورت زیر تعریف می شود .

که در آن K مقدار ثابتی است و V ولتاژ اعمال شده می باشد . مقدار a بین 30 و 40 متغیر است .

حفاظت جریان

در مبدل‌های توان ممکن است در شرایطی اتصال کوتاه و یا خطا رخ دهد . جریانهای خطای حاصل شده را باید سریعاً بر طرف نمود . برای حفاظت قطعات نیمه هادی اغلب از فیوزهای سریع کننده استفاده می شود . وقتی که جریان خطا افزایش پیدا می کند ، فیوز باز شده و جریان خطا را در عرض چند میلی ثانیه بر طرف می کند .

استفاده از فیوز

با انتخاب دقیق محل فیوزها مطابق شکل می توان قطعات نیمه هادی را حفاظت کرد . البته سازندگان فیوز توصیه می کنند که با هر یک از قطعات مطابق شکل یک فیوز به طور سری قرار داده شود . محافظت جداگانه که همکاری بهتر میان قطعه و فیوز را ممکن می سازد ، اجازه استفاده بهینه از قابلیتهای قطعه را داده و در برابر اتصال کوتاه ناشی از خطأ محافظت به عمل می آورد .

هنگامی که جریان خطأ افزایش می یابد ، دمای فیوز نیز تا لحظه $t-t_m$ شروع به بالا رفتن می کند که در این لحظه فیوز ذوب شده و روی دو سر فیوز جرقه الکتریکی ایجاد می شود . ایجاد جرقه باعث افزایش امپدانس فیوز و در نتیجه کاهش جریان می گردد . با این وجود یک ولتاژ جرقه الکتریکی دو سر فیوز بوجود می اید . گرمای ایجاد شده باعث تبخیر المان درون فیوز و در نتیجه افزایش طول جرقه و کاهش بیشتر جریان می گردد . اثر این افزایش لحظه خاموش شدن جرقه در زمان خیلی کوتاه است . هنگامی که عمل جرقه زدن در زمان t تکمیل می شو ، خطأ بر طرف شده است . هر چه فیوز سریع تر عمل کند ولتاژ جرقه بالاتر خواهد بود .

زمان برطرف شدن خطأ ، t_e مجموع زمانهای ذوب t_m و زمان جرقه ، t_a می باشد . t_m به جریان بار بستگی دارد در حالی که t_a به ضریب توان و یا پارامترهای مدار خطأ بستگی دارد . عموماً خطأ قبل از آنکه جریان خطأ به اولین پیک خود برسد ، بر طرف می شود و جریان خطأ کهدر صورت نبودن فیوز ممکن بود منجر به آسیب شود ، جریان خطاط احتمالی نامیده می شود .